

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Плевен, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-ПАНОВА

Членове: МЕТОДИ Н. ЗДРАВКОВ
ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТОМИР ОЛ. ЦЕНКОВ
като разгледа докладваното от ЕКАТЕРИНА Т. ГЕОРГИЕВА-ПАНОВА
Въззивно гражданско дело № 20224400500815 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. От ГПК .

С решение № 1399 от 30.09.2022г по гр. дело № 3175/2022г по описа на РС – Плевен, поправено с решение № 1505/17.10.2022г по същото дело състав на същия съд е ОСЪДИЛ на основание чл.178, ал.1, т.3 вр.с чл.179, ал.1 от ЗМВР Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ към МВР София, ДА ЗАПЛАТИ на Т. С. С., ЕГН *****, от гр.Плевен, *****, сумата от 408,05 лева главница, представляваща възнаграждение за 47 часа положен извънреден труд вследствие преобразуване на нощен към дневен такъв, за периода от 03,10,2019 г. – 10,07,2020 г., ведно със законната лихва върху цялата сума, считано от предявяване на иска – 08,06,2022 г., до окончателното изплащане на сумата. ОСЪДИЛ е също така на основание чл.86 от ЗЗД Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ към МВР София, ДА ЗАПЛАТИ на Т. С. С., ЕГН *****, от гр.Плевен, *****, сумата 82,88 лева, представляваща лихва за забава за периода от датата на първата изискуемост – 01,01,2020 г., до датата на исковата молба – 08,06,2022 г. Съдът се е

произнесъл и по въпроса за разноските.

Срещу така постановеното решение въззивна жалба е подадена от ГД ПБЗН – МВР , в която се възразява ,че решението на РС - Плевен е незаконосъобразно, неправилно и постановено при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Възразява се, че РС неправилно е приел, че следва да се преизчислява положения нощен труд от служителя по правилата на чл. 9 ал. 2 от НСОПЗ. Възразява се, че неправилно е приложена нормативната уредба по въпроса. Възразява се, че за процесния период са действали две наредби по различно време за реда на организация и разпределянето на работното време, за отчитането му и компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивка на държавните служители в МВР. В тези наредби липсва текст, който да допуска преизчисляване на нощен към дневен труд с определен коефициент. За исковия период е действала една наредба № 8121з-407/2014 г ,но само за 4 дни и незаконосъобразно РС – Плевен е обосновал изводите си на разпоредбата на чл. 31 ал.2 от тази наредба. Възразява се, че не е налице празнота в нормативната уредба за работното време ,отчитането и заплащането му на служителите по служебно правоотношение.Служителите могат да полагат по 8 часа нощен труд за разлика от служителите по трудово правоотношение. Възразява се, че вида на възнагражденията в ЗМВР от 2006 г е изчерпателен като противното е лишено от законодателна логика. Възразява се, че по делото не са събрани доказателства, че служителят е работил над рамките на установеното работно време по график.Възразява се ,че е налице противоречие в изводите на съда относно вида на труда след превръщането на нощните часове в дневни.Възразява се, че със ЗИД ЗМВР в сила от 11.07.2020г в ал.1 е създадено изречение трето, съгласно което нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24 часов период. Според въззивника това е израз на последователността на законодателя по този въпрос, което в подкрепа на предходните разсъждения.Посочва се и потвърждаване на това нормативно разрешение на въпроса от решение на съда на ЕС от 24.02.2022г по дело С-262/2020г. Претендира се отмяна на атакуваното решение и постановяване на друго такова, с което да се отхвърлят предявените иски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в писмена отговор и в съдебно заседание, взема становище, че жалбата е неоснователна и решението на РС следва да се потвърди като в отговора е коментирано и решението на Съда на ЕС. Претендира се възнаграждение на осн. Чл. 38 от ЗА.

Въззивният съд, като обсъди оплакванията в жалбата, взе предвид направените доводи, прецени събраните доказателства и се съобрази със законовите изисквания, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ДОПУСТИМА И ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА

СПОРНИТЕ въпроси по делото касаят наличието на условия за заплащане на дължимо трудово възнаграждение за положен извънреден труд в резултат на превръщане на положен нощен труд в дневен такъв

РС – Плевен е приел, че приложимият закон, уреждащ този вид обществени отношения, е ЗМВР, който е специален по отношение на ЗДСл по аргумент на чл.142, ал.2 от ЗМВР. От приложените от ответника писмени доказателства се установява, според РС, че с оглед характера на заеманата от ищеца длъжност през процесния период същият е полагал труд и през нощта /за времето от 22.00 часа до 06.00 часа/, съгласно утвърдени графици, а отработеното работно време се е изчислявало сумарно. Съгласно чл.179, ал.1 от ЗМВР, на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22.00 до 6.00 ч., за полагане на труд на официални празници и за времето на разположение. Съгласно чл.179 ал.2 от ЗМВР, условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал.1 се определят с наредба на Министъра на вътрешните работи, а техният размер – с негова заповед. Разпоредбата на чл.187, ал.9 от ЗМВР сочи, че подзаконовият нормативен акт, който урежда реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане и компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители, е наредба на министъра на вътрешните работи. В процесния период от 03,10,2019 г. до 10,07,2020 г. е действала Наредба № 8121з776/29,07,2016 г. и Наредба №8121з-36/07,012020 г., в сила от 10,01,2020 г. на Министъра на вътрешните работи. В двете цитирани

наредби липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен. Такъв алгоритъм предходно е бил предвиден в Наредба №8121-з-407/11,08,2014г., но в размер от 0,143 (чл.31 ал.2 от Наредбата). Съгласно цитираната разпоредба на Наредба № 8121- з/11,08,2014 г. при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22,00 часа и 06,00 часа за отчетния период се умножава по 0,143. Тази Наредба е отменена с приемане на Наредба №81213-592/25,05,2015 г. на Министъра на вътрешните работи, която от своя страна е отменена с Решение №8585/11,07,2016 г. на ВАС по адм.дело 4 №5450/2016 г. В Наредба №81213-776/29,07,2016 г. липсва изрична разпоредба, съответстваща на чл.31, ал.2 от Наредба №81213-407/11,08,2014 г. за преобразуване на часовете положен нощен труд. Липсата на такава норма не следва да се възприема като законова забрана за преизчисляване на положените от служители на МВР часове нощен труд в дневен. Налице е празнота в уредбата на реда за организацията и разпределението на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън работното време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерство на вътрешните работи. Наредба №8121-з-776/29,07,2016 г. е отменена с решение №16766/10,12,2019 г. на ВАС, 5-членен състав, по Адм.д.№8601/2019 г., като отмяната е обнародвана в ДВ бр.4/14,01,2020 г. Наредбата е отменена поради нарушения и несъответствия с европейското законодателство и ЗНА. След тази отмяна е издадена нова Наредба №81213-36/07,01,2020 г. в сила от 10,01,2020 г. на Министъра на вътрешните работи, в която също липсва изрична разпоредба за преобразуване на нощните часове в дневни.

Съдът е приел, че при наличие на такава непълнота в специалната уредба, касаеща служителите в МВР, следва субсидиарно да се приложи Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (обн.ДВ от 26,01,2007 г.) Липсата на изрична норма, не следва да се тълкува като законово установена забрана за преизчисляване на положените от служителите в МВР часове нощен труд в дневен и отчитането и заплащането му като извънреден, тъй като такава забрана би била противоконституционна и представлява празнота в уредбата относно реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерството на

вътрешните работи. Доколкото в последните две наредби е посочено, че отново се касае за сумарно отчитане на работното време, но не е посочен алгоритъм за преизчисляване, е налице нормативна празнота по този въпрос. При наличие на такава непълнота в специалната уредба, касаеща служителите в ГД“ПБЗН“, следва субсидиарно да се приложи общата Наредба за структурата и организацията на работната заплата, чиято разпоредба на чл.9, ал.2 гласи, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място. Съдът е приел, че превръщането на нощните часове в дневни съгласно чл.9, ал.2 НСОПЗ се извършва при сумирано изчисляване на работното време, но това не означава, че спрямо нощните часове не се прилага чл.8 от НСОПЗ. Съгласно чл.8 за всеки отработен час или за част от него между 22,00 ч. и 06,00 ч. на работниците и служителите се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд в размер не по-малък от 0,25 лв. (преди изменението на НСОПЗ). С оглед на това двете разпоредби се прилагат едновременно, т.е. при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент 1.143 и за същите тези нощни часове се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд. В противен случай би се поставил държавния служител в МВР в неравностойно положение спрямо работниците по трудови правоотношения, които се регулират от КТ. По делото са посочени изчисления от ответника, които са приети от ищеца и е претендирана сума в размер на 408,05 лева главница и 82,88 лева. Ответникът не твърди, нито е представил доказателства за заплащане на ищеца на дължимото допълнително възнаграждение за положения за исковия период нощен труд в установения от справката размер и съдът счита, че следва да се уважи предявения иск за главница. По отношение на предявения иск с правно чл.86, ал.1 от ЗЗД, съдът е приел от правна страна следното: Възнаграждението за извънреден труд е част от задължението за заплащане на трудово възнаграждение, за което е установен срок (месечно или тримесечно сумарно отчитане на работното време). В този смисъл ответникът е изпаднал в забава след изтичането на срока, в който е следвало да заплати дължимото се възнаграждение. Поради изложеното, искът се явява основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен

изцяло.

Решението на РС – Плевен е частично незаконосъобразно

Първоинстанционният съд е изложил мотиви за изводите си, които не се споделят изцяло от въззивния съд.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

С други думи на изследване, установяване и отговор подлежат единствено конкретните оплаквания по въззивната жалба на ответника, защото обжалваното решение е валидно и допустимо.

Неоснователно е оплакването, че ПлРС в противоречие със Закона е приел липса на нормативна уредба в Наредбите по ЗМВР и по аналогия е приложил чл.9 ал.2 НСОПЗ. При липсата на специално правило, което да определи методология за превръщането на отработените нощни часове в дневни при сумирано изчисляване на работното време по отношение на държавните служители в МВР, правилно съдът е приел, че е налице нормативна празнота, която следва да се преодолее чрез субсидиарното приложение на чл.9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (НСОПЗ). Съгласно това общо правило при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място, т. е. приложимият коефициент за преизчисляване на нощния труд в дневен е 1,143, получен като частно при деление на нормалната продължителност на дневното /8 часа/ и нощното /7 часа/ работно време. Възприемането на обратното становище би поставило държавния служител в МВР в неравностойно положение спрямо работниците и служителите, чиито правоотношения се регулират от Кодекса на труда и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

В подкрепа на тези разсъждения е и Р № 311/08.01.2019г. по гр.д. № 1144/2018г. на ВКС на РБ, изясняващо, че това тълкуване е в съответствие с основния правен принцип за равенство и недопускане на дискриминация, закрепен в чл.6 КРБ и чл.14 ЕКЗПЧОС.

Според чл.143 КТ извънреден е трудът, който се полага по

разпореждане или със знанието и без противопоставянето на работодателя или на съответния ръководител от работника или служителя извън установеното за него работно време. Съгласно [чл. 142, ал.2 КТ](#) работодателят може да установява сумирано изчисляване на работното време – седмично, месечно или за друг календарен период, който не може да бъде повече от 6 месеца. Работното време на държавните служители в МВР, работещи на 8-, 12- или 24-часови смени, се изчислява сумирано за тримесечен период предвид [чл.187, ал.3, изр.1 ЗМВР](#). Сумираното изчисляване на работното време е форма на отчитане на работното време, при която установената нормална продължителност на работното време се спазва средно за определен по-продължителен период от време, който в процесния случай е тримесечен. При сумираното изчисляване продължителността на работния ден не е еднаква, поради което за работодателя не съществува задължение през всеки календарен период (седмица, месец) да осигурява отработване на пълния размер на законоустановеното работно време, което за държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица съгласно [чл.187, ал.1 ЗМВР](#).

На 01.01.2018 г. е влязла в сила нормата на [чл.9Г \(нов - ДВ, бр. 41 от 2017г., в сила от 01.01.2018г.\) от НРВПО](#), съгласно която отработените часове от работника или служителя, които в края на периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време, са повече от часовете, определени съгласно чл.9Б от Наредбата, **се отчитат за извънреден труд по реда на [чл. 149 КТ](#) пред Инспекцията по труда без превръщане на нощните часове в дневни.**

По-късно по силата на § 3 от Постановление на Министерския съвет № 131 от 05.07.2018г. за изменение и допълнение на [Наредбата за работното време, почивките и отпуските](#) (обн. ДВ, бр. 58 от 13.07.2018г., в сила от 17.07.2018г.) в чл.9Г думите "без превръщане на нощните часове в дневни" се заличават. Тоест отчетените в повече часове и в двата случая са извънреден труд, като при превръщане на нощните часове в дневни броят им със сигурност е над броя отработени часове, определени по чл.9Б НРВПО.

РС – Плевен не е отчел в мотивите си и не е изложил съответни такива относно настъпилата промяна в законодателството със ЗИД ЗМВР ,обн. ДВ бр. 60 от 7.07.2020 г, в сила от 11.07.2020г като при това изменение съгласно

чл. 187 ал. 1 от ЗМВР изр.2 нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период. Този труд се отчита на тримесечни периоди. В този смисъл отчитането на труда за третото тримесечие става в края на м. септември при действието вече на изменената норма на чл. 187 ал.1 от ЗМВР, поради което за м. юли не следва да се извършва преизчисление. Изменението на ЗМВР, в сила от 11.07.2020г се отразява на изчисленията за третото тримесечие, но същите се правят на 30 септември, вкл. и за м. юли, а към 30 септември изменението на ЗМВР е било факт. В този смисъл суми за м. юли не следва да се съобразяват и присъждат. Видно от изчисленията на ответника пред Пл РС, които съдът е възприел, за м. юли има начислени суми от 20,16 лв главница и 3,28 лв лихва, поради което тези суми следва да бъдат извадени от присъдените от РС - Плевен.

С оглед гореизложеното следва да се отмени атакуваното решение в частта за главницата за сумата над 387,89 лв и за лихвата над 79,60 лв и в тази част исквете да се отхвърлят, както и досежно периода 1 – 10.07.2020г.

С оглед изхода на делото пред въззивната инстанция следва да се осъди въззивника да заплати на осн. Чл. 38 ал.2 от ЗА на адв. В. П. адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв .

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 1399 от 30.09.2022г по гр. дело № 3175/2022г по описа на РС – Плевен, поправено с решение № 1505/17.10.2022г г по описа на РС – Плевен В ЧАСТТА, В КОЯТО ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ с адрес на управление гр. София, *****, представлявана от директора Н.С.Н. Е ОСЪДЕНА да заплати на Т. С. С., ЕГН *****, от гр.Плевен, *****, сумата от 408,05 лева главница, представляваща възнаграждение за 47 часа положен извънреден труд вследствие преобразуване на нощен към дневен такъв, за периода от 03,10,2019 г. – 10,07,2020 г ЗА РАЗЛИКАТА НАД 387,89 лв и за периода от 1.07. до 10.07.2020г КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА :

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. С. С., ЕГН *****, от

гр.Плевен, ***** СРЕЩУ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ с адрес на управление гр. София, *****, представлявана от директора Н.С.Н. ИСК на осн. Чл. 178 ал.1 т.3 вр. с чл. 179 ал.1 от ЗМВР за изплащане на възнаграждение за положен извънреден труд в размер на 408,05 лв ЗА РАЗЛИКАТА НАД 387,89 лв и за периода от 1.07. до 10.07.2020г КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 1399 от 30.09.2022г по гр. дело № 3175/2022г по описа на РС – Плевен, поправено с решение № 1505/17.10.2022г по описа на РС – Плевен В ЧАСТТА, В КОЯТО ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ с адрес на управление гр. София, *****, представлявана от директора Н.С.Н. Е ОСЪДЕНА да заплати на Т. С. С., ЕГН *****, от гр.Плевен, ***** сумата от 82,88 лв., представляваща мораторна лихва върху възнаграждението за положен извънреден труд за периода от 01. 01. 2020 год. До 8.06.2022 г ЗА РАЗЛИКАТА НАД 79,60 лв КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Т. С. С., ЕГН *****, от гр.Плевен, ***** СРЕЩУ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ с адрес на управление гр. София, *****, представлявана от директора Н.С.Н. ИСК на осн. Чл. 86 от ЗЗД за заплащане на лихва за забава в размер на 82,88 лв ЗА РАЗЛИКАТА НАД 79,60 лв КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН

ОСЪЖДА Главна дирекция “Пожарна безопасност и защита на населението“ в МВР- София, ***** ДА ЗАПЛАТИ на осн. Чл. 38 ал. 2 от ЗА възнаграждение на адв. В. П. от АК – Плевен в размер на 300 лв

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____